

V Brně dne 4.2.2026

Vážený pan
Antonín Pešek
Hlohová 186/19
612 00 Brno

Vážený pane Pešku,
na základě vašeho požadavku o právní zhodnocení předložených dokumentů, případně sepsání příslušných podání (trestního oznámení, případně žaloby na ochranu osobnosti) sděluji následující.

Především konstatuji, že vycházím z těchto předložených podkladů:

- 1) E-mail z 3. 3. 2023
- 2) vyjádření p Peška k podnětu ze dne 14. 1. 2026
- 3) dopis Jiřího Pejchara a Milana Hladíka z 26. 1. 2026
- 4) nedatovaného dopisu Milana Hladíka
- 5) statutu činnosti sportovních odborů MRS a ČRS).

1. Trestněprávní rovina

Trestní právo představuje krajní prostředek (vyjádřený v § 12 trestního zákoníku, jako *ultima ratio*), jímž stát reaguje na nejzávažnější a nejškodlivější protispoločenské činy. O takový případ v této věci z vaší strany zcela jistě nejde. Zda je stejná situace i ze strany obou jmenovaných, to bude závislé na některých dalších okolnostech, které z předložených dokumentů s jistotou posoudit nelze.

Tedy domnívám se, že z dosavadní komunikace a z předložených dokumentů nyní nelze jednoznačně uzavřít, že jednání p Pejchara a p Hladíka by bylo možné bez dalšího kvalifikovat jako trestný čin *křivé obvinění* podle § 345 trestního zákoníku, *pomluva* podle § 184 trestního zákoníku, nicméně za určitých okolností uvažovat snad lze pouze o trestném činu *poškození cizích práv* podle § 181 trestního zákoníku, ovšem tímto směrem lze zaměřit pozornost pouze v případě, že aktivity jmenovaných by našly odezvu v rozhodování příslušných orgánů, kterým podání byla adresována, a to jen tehdy, pokud by rozhodnutí byla učiněna ve váš neprospěch.

2. Rovina občanského práva

Na druhou stranu platí obecný právní princip, že každý je odpovědný za své výroky. A pokud o jiném vědomě sdělí nepravdivý údaj, který je způsobilý snížit jeho čest a důstojnost u jiných osob, zasáhne do jeho osobnostních práv. Poškozený se potom může u soudu domáhat nápravy – typicky omluvy a odškodnění, konkrétně peněžního zadostiučinění.

Pro zodpovězení otázky, zda jde – zjednodušeně řečeno – o tzv. soukromoprávní pomluvu, je zásadní odlišení dvou kategorií výroků – hodnotových soudů a skutkových tvrzení.

Zákonem zakázáno je pouze uvádění vědomě nepravdivých skutkových tvrzení. Naopak hodnotové soudy jsou chráněny ústavním právem jako součást svobody projevu. V právní praxi se vyskytují zejména případy sporů mezi veřejně činnými osobami, sportovci, novináři apod. Principiálně tedy lze argumentaci soudů jednoznačně vztáhnout také na diskuzi o záležitostech rybářské komunity. Jako příklad uvádím následující úryvek z rozhodnutí Nejvyššího soudu:

„Svoboda projevu ve věcech veřejných je základním předpokladem pro fungování demokratické společnosti a požívá zvýšené ochrany. Ve věcech veřejných jsou měřítka, podle kterých se posuzují skutková tvrzení a hodnotící soudy, mnohem měkčí ve prospěch původců těchto výroků, tento závěr platí ve zvýšené míře pro tisk, veřejně činné osoby, sportovce a činovníky zájmových organizací. Při kritice veřejné záležitosti vykonávané osobami veřejného zájmu platí presumpce, že jde o kritiku dovolenou. Svoboda projevu se vztahuje i na informace a myšlenky, které jsou „nepříjemné, šokují či znepokojují“. Významné v této souvislosti není, zda použité výrazy působí primárně na emoce příjemce, či zda jde o výrazy „senzacechtivé“, „dostatečně hodnotné“ či „nebulvární“. V rámci diskuse o věcech veřejných, zájmových je třeba přiznat ochranu i takovým výrazům, které jsou expresivní, neortodoxní či proneseny s nadsázkou (a to tím spíše, mají-li za cíl rozpoutat veřejnou diskuzi či přitáhnout zájem veřejnosti, nebo zájem užší komunity, pro kterou je výrok určen), v opačném případě by došlo k nepřijatelnému zúžení prostoru pro svobodné šíření názorů a myšlenek.“

3. Příspěvky p Peška

Jako křivě obviňující a dehonestující označují pánové Jiří Pejchar a Milan Hladík patrně tyto výroky:

- a) „kdo neleze triu VPS do prdele, je odsunut na pozici náhradníka“
- b) „pokud to půjde tímto tempem i nadále, budou za pár let jezdit s CK ČRS na muškařské šampionáty divizní závodníci“
- c) „elitářský tunel na peníze: 95 % rozpočtu padne na drahé, uzavřené výlety do zahraničí pro pár vyvolených“

Ve všech třech případech jde zjevně a jednoznačně o hodnotící úsudky, které nejsou založeny na nepravdivých tvrzeních. Ani jejich autor ani jejich adresáti nemohou chápat jejich význam doslovně. Ve všech případech se jedná o určitou nadsázkou, která má za cíl rozpoutat konstruktivní diskuzi mezi rybářskou komunitou.

ad a)

Pokud jde o sousloví „lézt do prdele“, jde sice o výraz do určité míry obhroublý, který nelze obecně schvalovat a jeho používání doporučovat, rozhodující ovšem je charakter diskuze, v jejímž rámci byl pronesen a komu byl určen. A pokud se nevymyká z běžně užívaného výraziva v dané komunitě, který mezi sebou dotčené osoby běžně pronášejí, není způsobilý zasáhnout do důstojnosti jiných osob. Vlastní obsah tvrzení, že pánové Vančura, Pejchar a Slavík nevybírají nominanty pouze na základě dosažených výsledků, nýbrž i podle jiných kritérií (například oblíbenosti), je čistě subjektivním názorem – hodnotovým soudem chráněným jako svoboda projevu.

ad b)

I v tomto případě jde o jednoznačnou nadsázkou. Autor netvrdí, že by příslušný orgán ČRS fungoval jako cestovní kancelář, u které si lze koupit zájezd. Uvádí pouze to, že pokud budou na mezinárodní závody jezdit nekvalitní závodníci, budou mít jejich účasti na závodech v zahraničí podobný charakter a význam jako výlety s cestovní kanceláří, jelikož nebudou mít reálnou šanci dosáhnout dobrých výsledků.

ad c)

Podstatou výroku není tvrzení o protiprávním jednání určitých osob, které by snad měly nelegálně vyvádět peníze v rozpočtu ČRS pro vlastní potřebu. Výrok je třeba opět zasadit do celkového kontextu – autor se vymezuje proti navrženému způsobu fungování reprezentace. Domnívá se, že peníze z rozpočtu by měly být rovnoměrněji využity i pro domácí soutěže, ze kterých mohou vzejít budoucí

vyčníkající závodníci. Pokud bude značná část rozpočtu využita na zahraniční soustředění stávající reprezentace, a to na úkor domácích závodů, pozitivní výsledky to nepřinese a omezí to fungování domácích soutěží. Jedná se o naprosto legitimní vyjádření oponentního názoru.

Souhrnně řečeno, uvedené výroky nelze považovat za dehonestující a protiprávně zasahující do osobnostních práv jiných osob.

Přiléhavé jsou zde závěry, které vyslovil soud ve věci, v níž šlo o údajné dehonestující a urážlivé výroky jedné osoby vůči druhé osobě. Soud v dané věci konstatoval, že pokud lze určitý výrok vykládat více způsoby, za urážlivý (dehonestující) jej může považovat pouze ten, kdo se jím nechá urazit. Pokud mohou na určitou věc existovat odlišné názory, má každý volit cestu vysvětlování a obhajování vlastního názoru, nikoliv formu výtek a umlčování kritiků. Konstruktivní diskuze neznamená, že by nebylo možné veřejně a případně i tvrdě kritizovat názory a návrhy, se kterými nesouhlasím.

V tomto případě nejde o skutková tvrzení, u nichž by bylo možné ověřit jejich pravdivost. Nelze totiž učinit objektivní závěr, zda má „pravdu“ p Pešek, anebo jeho oponenti.

Z těchto důvodů se proti Peškovým vyjádřením nelze bránit u soudu, anebo dokonce prostřednictvím trestního oznámení. A myslím si, že oba pánové jsou si toho vědomi, proto patrně zvolili cestu podání, v kterém vytrhávají věci z kontextu a přisuzují jim zcela jinou váhu a jiný účel, než který p Pešek konstruktivní kritikou původně sledoval. A pánové zvolili formu jistého tlaku na orgány ČRS a MRS.

Současně z právního hlediska lze uzavřít, že vyjádření p Peška na sociálních sítích nejsou v rozporu s povinnostmi podle článku III. Statutu činnosti sportovních odborů lovu ryb udicí a rybolovné techniky při Republikové radě Českého rybářského svazu, z. s. Oponentní názor totiž nemůže ohrozit dobré jméno a pověst ČRS, naopak je nutné zdůraznit, že konstruktivní kritika v jakýchkoliv systémech vede k lepší kvalitě daného systému.

4. Vyjádření Jiřího Pejchara a Milana Hladíka v dopise ze dne 26. 1. 2026

Pro obsah dopisu v zásadě platí to, co jsem dosud uvedl ve vztahu k příspěvkům p Peška. Dokud jde o hodnotící soudy, nikoliv faktická tvrzení, dotyční pánové mohou prezentovat své názory libovolně. Problematické však je, že dotyční pánové neprezentují své názory v rámci diskuze, nebo jako diskuzní kritiku, nýbrž snaží se jimi ovlivnit jednání jiných subjektů. A to již není kritika, ale pokus o manipulaci s konkrétním cílem, kterým není zlepšení kvality systému, nýbrž kterým je odstranit ze systému konstruktivní kritiku. A to může být velký právní problém, viz výše.

Do určité míry problematické by mohlo být také jejich vyjádření, že p Pešek neoprávněně čerpal sponzorskou podporu. Autoři totiž ze své pozice měli a mohli vědět (případně mohli a před sepsáním dopisu byli povinni si zjistit), kdo může čerpat sponzorskou podporu. Pokud je pravda, že podporu mohou čerpat i náhradníci, ačkoliv autoři tvrdí opak, jednalo by se o nepravdivé skutkové tvrzení, které by mohlo zasáhnout do cti a pověsti p Peška, a to s veškerými právními důsledky pro autory. Vzhledem k tomu, v jakých souvislostech tento výrok autoři pronesli a jakým mu sami přiřkládají význam, nemám pochybnosti o tom, že se lze takovému výroku bránit právní cestou a požadovat finanční zadostiučinění.

5. Právní obrana proti vyloučení p Peška z reprezentace

Jde o poměrně složitou právní otázku. Obecně platí, že věc se týká zájmové samosprávy. Své vnitřní poměry si upravuje samo zájmové sdružení. Možnost opravného prostředku (odvolání) by proto musely upravovat především vnitřní předpisy MRS a ČRS.

Není zcela jednoznačné, zda by byla možná soudní ochrana proti případnému vyloučení. Domnívám se však, že ano. Sice existují starší soudní rozhodnutí, která takovou věc neumožňují, nicméně ta pocházejí z doby účinnosti nyní již neplatných právních předpisů. Domnívám se, že by bylo možné žalobou namítat a dovolávat se analogie s novým občanským zákoníkem, který u rozhodnutí orgánu spolku (svou podstatou jde o nejbližší právní formu) umožňuje dotčené osobě (vyloučenému reprezentantovi) podat žalobu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku. V takovém případě však soud vyhoví pouze v případě, že rozhodnutí orgánu spolku mělo pro dotčenou osobu závažné právní nebo osobnosti (ve smyslu znevážení jeho prestiže v dané komunitě) důsledky. A to by v případě svévolného vyloučení mezinárodně uznávaného závodníka, nositele mnoha titulu mistra světa, z reprezentace, zde s největší pravděpodobností patrně splněno bylo. Ale byla by to cesta doposud „neprošlapaná“, neznám podobný takový případ, který by řešily soudy. Ovšem to je dáno spíš tím, že v zájmových a sportovních organizacích jen málokterý člen vůbec ví, že i na zájmovou činnost ve všech směrech dopadají právní předpisy, takže za takové situace právní cestu (to je přezkum rozhodování orgánů zájmových organizací soudem) patrně nikdo nikdy nevyužil.

V Brně dne 4.února 2026

Mgr. Vlastimil Slanař, advokát